

NA ZAČÁTKU BYL „MUDOUT“

S panem Ladislavem Kubešem seniorem jsem se seznámil někdy v polovině 70. Let minulého století. Ač to zní tak strašně historicky, zdá se mi to nedávno.

Bylo to díky malé dechové hudbě Opočenka v Opočně. Právě připravovala koncert z jeho skladeb a já jsem ho měl uvádět. Stalo se, bylo to prima, pan Kubeš přijel, byl spokojen a já mu tehdy kromě jiného vyprávěl, jak si můj syn Honza, sotva dvouletý, zamiloval jeho polku Nad Lužnicí (Gruss aus Veseli). Jednou jsem se se synkem v náručí natřásal při jejím poslechu z desky a jemu se to tak zalíbilo, že ke mně pak vztahoval ručičky a každou chvíli se dožadoval opakování slovem „mudout, mudout!“, což měl být mrzout z Jacurových refrénových veršů o krásném dni: „Kdo ho nepřivítá s hezkým úsměvem, to je mrzout, to je mrzout toho si nevšimnem“. Pan Kubeš se smál, až se mu oči rozblikaly radostí, a snad proto s porozuměním vyslechl nesmělou žádost, zda by nesvěřil nějakou svou melodii k otexování také mně. Svolil a později mi poslal noty dosud jen orchestrálky jménem Veselačka. Slova jsem napsal, ale zpívat jsem je nikdy neslyšel, ale teprve, když jsem je později po dohodě s kapelníkem Veselky L.Kubešem mlaším předělal a polce jsem dal název Pojd' se mnou Marjánko, ale to už pan Ladislav Kubeš neslyšel.

Miloň Čepelka